

[Lange.]

paa Vælgermøder, men herinde tror jeg nu ikke, de virker, som det ærede Medlem maaske regner med. Det, der skete, var nemlig ikke, at vi gik ind for Valutacentralen og de Principper, der ligger til Grund for den. Det, der skete, var, at vi bøjede os for Folketingsvalgets Resultat. Vi kæmpede lige saavel som Venstre for det Standpunkt, som vi nu har fælles eller i hvert Fald i alt væsentligt har fælles, men vi tabte, og særlig tabte Partiet Venstre. Vi bøjede os for Valgdagens Resultat, og jeg har nu ikke overdreven store Forestillinger om det Heltemod, som det ærede Medlem og hans Parti udviste ved at stemme imod Valutacentralordningen, da man vidste, at Forslaget vilde gaa igennem. (*Villemoes*: Det vidste man ikke). Jo, det vidste man, og der førtes jo mange Forhandlinger om, hvilket Standpunkt man skulde tage. Den ærede Ordfører for Venstre har Gang paa Gang erkendt — og Partiet Venstre har den samme Opfattelse —, at en Ordning var nødvendig. Det ærede Medlem, som afbrød mig, har jeg ved forskellige Lejligheder hørt sige: vi er nødt til at have en Valutaordning, vi kan ikke helt lade Valutacentralen falde væk. Partiet ved udmærket godt, at der maatte sættes noget andet i Stedet, men Oppositionspartierne havde ikke efter det stedfundne Folketingsvalg Magten til at bestemme, at noget andet skulde sættes i Stedet, og derfor var den eneste rimelige Fremgangsmaade for mit Parti den, vi valgte, nemlig at vi bøjede os for den Vælgertilkendegivelse, der saa stærkt var kommet til Orde ved Folketingsvalget.

Saa skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister, som i sit Forsvar for Valutacentralen hævdede, at alle de Opgaver, som jeg mente Valutacentralen ikke havde været i Stand til at løse, havde Valutacentralen netop løst. Den havde saaledes fyldstgjort det valutamæssige Formaal, for den havde bragt vor Betalingsbalance i Orden. Men er det rigtigt? Er det Valutacentralen, der har bragt vor Betalingsbalance i Orden? Maaned efter Maaned og Aar efter Aar forringedes vore Valutabeholdninger, Maaned efter Maaned forøgedes vor Valutagæld til Udlandet, og sideløbende med dette skete der en stærk

Forringelse af de danske Varelagre, hvilket jo ogsaa er en Forringelse af vor Betalingsbalance, og dette har været dyrt netop i en Periode, hvor Priserne paa en Række af de store Artikler er steget meget betydeligt. Dette regner man ikke altid med, men der maa ogsaa regnes med, hvilke Tab det danske Samfund har lidt ved, at Valutaordningen i en Periode, hvor man helst skulde have forøget Varelagrene, har medført, at disse er blevet stærkt formindsket. Derfor kan jeg ikke erkende, at Betalingsbalancen er bragt i Orden gennem Valutacentralen, for den Udvikling, jeg her har skildret, foregik lige til det Tidspunkt, da Nationalbanken anlagde en anden økonomisk Politik. Det gaar jo ikke saa forfærdelig godt i Øjeblikket. Der er desværre mere Udsigt til, at der skal ske yderligere Stramning med Hensyn til Renteforholdene, end der er Udsigt til, at vi, som Regeringen ved Lejlighed siger, skal have et lavere Renteniveau her i Landet.

Over for min Bemærkning om Forholdene i Sverige og Norge henviste den højtærede Udenrigsminister til, at Forholdet for Sveriges Vedkommende var et helt andet end for Danmarks, for i Sverige var netop de store Udførselsartikler i Øjeblikket — man maa særlig lægge Mærke til „i Øjeblikket“ — underkastet en Højkonjunktur, og det har den højtærede Udenrigsminister naturligvis Ret i. Men det er ogsaa kun „for Tiden“, det er Tilfældet. Der har netop i forudgaaende Perioder været Tidspunkter, hvor disse Artikler har været meget trykkede, lige saa trykkede, som de danske Landbrugsvarer har været det, og da klarede Sverige sig uden en Valutaordning. Og for Norges Vedkommende vil Udenrigsministeren dog ikke paastaa, at der har været særlig gunstige Forhold for de Erhverv, der i Norge spiller en afgørende Rolle i den udenrigspolitiske Handel, at Forholdene har været bedre end her i Danmark. Men ogsaa i Norge har man været i Stand til paa anden og smidigere Maade at klare disse Forhold, end vi har gjort det her i Danmark.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at man ikke gennem Afslutning af den engelske Traktat ved Bestemmelsen i Art. 2 binder sig ud i Fremtiden med Hensyn til Spørgsmaalet om Valutacentralen. Naar